

NOČ SLOVENSКИH SKLADATELJEV

DRUŠTVO SLOVENSКИH SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

V sodelovanju
s Kulturnim centrom Janeza Trdine

Jure Cerkovnik – kitara, **Nejc Kuhar** – kitara,
Barbara Jernejčič Fürst – mezzosopran, **Matjaž Stopinšek** – tenor,
Jože Vidic – bariton, **Andreja Kosmač** – klavir

PROGRAM

Tadeja Vulc, Igor Lunder, Pavel Dolenc, Aleš Strajnar,
Ljubo Rančigaj, Brina Zupančič, Urška Orešič Šantavec,
Nejc Kuhar, Blaženka Arnič Lemež

Petek, 10. junija 2016 ob 21.00

Atrij Gostišča na Trgu,
Glavni trg 30, Novo mesto

Vljudno vabljeni!

WWW.DSS.SI

PROGRAM

---

1 Tadeja VULC

SODOBNA DAMA, samospev za mezzosopran in klavir (Sara Praper)

2 Igor LUNDER

28 PIECES OF DOMINOES for guitar duo

I.		XV.	
II.		XVI.	
III.		XVII.	
IV.		XVIII.	
V.		XIX.	
VI.		XX.	
VII.		XXI.	
VIII.		XXII.	
IX.		XXIII.	
X.		XXIV.	
XI.		XXV.	
XII.		XXVI.	
XIII.		XXVII.	
XIV.		XXVIII.	

3 Pavel DOLENC

TRI PESMI za tenor in klavir (Kajetan Kovič)

Pomlad

Carji

Epilog

4 Aleš STRAJNAR

SONATA ZA DVE KITARI ŠT. 3

5 Ljubo RANČIGAJ

TRIJE SAMOSPEVI za bariton in klavir (Tone Pavček, Jože Udovič, Federico Garcia Lorca)

Pred prihodom

Heroična pokrajina

Uspavanka ogledalu

6 Brina ZUPANČIČ

SPOMIN NA DAVNO POLETJE za kitarski duo

Nostalgija

Večer

7 Urška OREŠIČ ŠANTAVEC

SAMOSPEVI POMLADI, cikel samospevov za bariton in klavir (Ivan Minatti)

Pa bo pomlad prišla

Za deklico vem

Makov cvet

Srnica

Tvoja roža

8 Nejc KUHAR

TWO ACES za kitarski duo

Ace of Spades

Ace of Clubs

9 Blaženka ARNIČ LEMEŽ

DVE PESMI za mezzosopran in klavir (Vladimir Kos)

Tokijski odlomek

Lei ob harfi ribnika

vse skladbe bodo krstno izvedene

POUSTVARJALCI ...

Jure CERKOVNIK – kitara (2, 4, 6, 8)

Nejc KUHAR – kitara (2, 4, 6, 8)

Barbara JERNEJČIČ FÜRST – mezzosopran (1, 9)

Matjaž STOPINŠEK – tenor (3)

Jože VIDIC – bariton (5, 7)

Andreja KOSMAČ – klavir (1, 3, 5, 7, 9)

O SKLADATELJIH IN NJIHOVIH DELIH ...

Tadeja VULC (1978)

je svoje glasbeno izobraževanje pričela v Radljah ob Dravi, nadaljevala pa na Srednji glasbeni in baletni šoli v Mariboru. Svoje znanje je nadgradila s študijem na Akademiji za glasbo v Ljubljani, ter izpopolnjevanjem na Visoki šoli za glasbo na Dunaju. Že v času študija je prejela številne nagrade iz kompozicije (4. nagrado na tekmovanju Rostrum na Nizozemskem, Študentsko Prešernovo nagrado za skladbo Tri iveri), ter vodila različne zasedbe, s katerimi je izvajala projekte doma in v tujini. Deluje kot svobodna umetnica, ki jo lahko srečujemo na odrih doma in v tujini, kjer se predstavlja kot avtorica glasbe ali dirigentka različnih zasedb. Je dobitnica številnih nagrad, med drugimi: 2. nagrada Anonimnega natečaja Ministrstva za kulturo RS, 1. nagrada na mednarodnem natečaju APZ Tone Tomšič za priredbo ljudske skladbe, Zlata plaketa, ter absolutno 2. mesto z APZ Maribor na tekmovanju Naša pesem v Mariboru, 2014, Gallusov kipec za izjemne dosežke na področju vodenja Akademskega pevskega zboru Maribor, 2014, Posebna nagrada za najboljši program na predstavitvenem koncertu mednarodnega tekmovanja Gallus (APZ Maribor, 2015), 3. mesto na mednarodnem tekmovanju Seghizzi, ter številna posebna priznanja za izvedbe skladb, kot so Adam in Eva (Čopi), Poletje (Lebič), Epilog (Vulc), Škrinja orehova (Čopi), Pater Pauperum (Yagüe) ... Trenutno je umetniška vodja Dravograjskemu sekstetu, ženskemu vokalnemu kvartetu Rusalke in Akademskega pevskega zboru Maribor, ter docentka na Pedagoški fakulteti v Mariboru.

SODOBNA DAMA

Napisati samospev v sodobnem času sploh ni tako preprosto, saj je njegova prepoznavnost in značilnost močno usidrana in kar kliče po »nesodobnosti«.

Iskala sem torej vsaj nekaj novega ... Ker sem želela vseeno (kot poklon vsem ostalim samospévom) ohraniti tonalnost, sem vendarle iskala nek način, kako izhajati iz sedanjega časa. Našla sem ga morda v besedilu ... Če ne drugače, vsaj v naslovu: SODOBNA DAMA. Pa nekaj drobnih vizualnih efektov, ki so mi zadnje čase v moji glasbi tako zelo pomembni, je tudi našlo svoje mesto.

SODOBNA DAMA

Sara Praper

*Sem zelo sodobna dama,
nikoli si ne kuham sama.
Zakaj bila bi gospodinja,
če rojena sem boginja.*

*Imam bolonjski magisterij,
meni znanje ni misterij.
In izreko dokaj zborno,
ker nasploh se vedem vzorno.*

*Hrano jem samo še zdravo,
izjemno pazim na postavo.*

*Edina moja je razvada, temna,
žlahтна čokolada.*

*Moda mi je dobra znanka,
šivanka zame je uganka.
Jaz sem ženska, ki obvlada,
jeseni najbolj »in« bo Prada.*

*Redno hodim v gledališče,
to je družbeno sodišče.
Na razstavah mi je fino,
streže se peneče vino.*

*Vem, da nisem rosno mlada,
o starosti lažem rada.
Pravijo, da let ne kažem,
z eko kremami se mažem.*

*Stanovanje moje je najeto,
ker selim se vsako leto.
Rada bi še potovala,
preden mama bom postala.*

*Vseč so moški mi možati,
lepi, mladi in bogati.
Morajo imeti službo
ter zelo izbrano družbo.*

*A ne iščem resne zveze,
ker strašijo me obveze.
Ne zanima me poroka,
rada bi samo otroka.*

*Življenje zame res je drama,
bojim se, da ostanem sama.*

Igor LUNDER (1969)

je po končanem šolanju na jazzovskem oddelku Srednje glasbene in baletne šole v Ljubljani nadaljeval študij na Univerzi za glasbo in upodabljaljočo umetnost v Gradcu ter na Akademiji Sibelius v Helsinkih. Magistriral je iz jazzovske kitare ter jazzovske kompozicije in aranžiranja. (♩ = 120 cca.)

Nastopal je v različnih jazzovskih zasedbah tako v Sloveniji kot v tujini. Med drugim na festivalih v Beogradu, Novem Sadu, Zagrebu, Puli, Bjelovarju, Bratislavi, Krakowu, Solunu, Ljubljani, Mariboru, Kopru, Kranju, Krškem, Portorožu, Podsredi, Bledu, Bohinju, Celju, Cerknem, Grosuplju in Tolminu.

Izdal je tri avtorske zgoščenke: Igor Lunder with Reeds - Jazz Menu (2003), Igor Lunder Sextet (2004) in Igor Lunder with Zagreb Saxophone Quartet & Guests - Reeeeeeeeds (2006).

Komponira in aranžira za Big Band, različne orkestre in manjše zasedbe. Bil je umetniški vodja in dirigent Big Banda Grosuplje (2003-2011). Kot gostujoči dirigent je sodeloval tudi z Big Bandom RTV Slovenija, Big Bandom RTS (Srbija), Big Bandom HRT (Hrvaška), Big Bandom Krško, Jazzinty Big Bandom in Big Bandom Cerknica.

Poučuje na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani, na oddelku za jazz.

28 PIECES OF DOMINOES

Skladba 28 Pieces Of Dominoes For Guitar Duo sestoji iz osemindvajsetih miniaturnih stavkov. Vsak stavek predstavlja eno potezo oziroma ploščico, ki jo igralec priloži na

igralno polje v partiji igre domino. Pri vsaki ploščici kitarista predstavita vsak svojo številko. Skladba se razvija tako, da se motivi, ki so uporabljeni za določeno številko na eni ploščici, uporabijo in variirajo kasneje, ko se k obstoječi ploščici priloži nova z ustrežno enako številko. Če je na ploščici ničla, kitarist ne igra. Takšne ploščice se pojavijo vsako četrto potezo in služijo kot solo preludiji v nove odseke skladbe.

Oblika pik, ki predstavljajo številke na posameznih ploščicah, določa obliko prstnih redov na kitari ter s tem melodijo in/ali harmonijo.

V skladbi sta v veliki meri uporabljeni poliritmija in polimetrija, ki poudarjata napetost igre.

Pavel DOLENC (1968)

izhaja iz Poljanske doline. Po končani Gimnaziji in Orglarski šoli v Ljubljani je študiral glasbeno pedagogiko na akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer je leta 1995 diplomiral. Študiral je tudi solopetje pri prof. M. Trčku na SGBŠ, ki ga je zaključil leta 1999. Prepeval je v več zborih (AVE, APZ Tone Tomšič, Komorni zbor RTV Slovenija). Želja po ustvarjanju in novem znanju ga je vodila na študij kompozicije, kjer je leta 2008 z odliko diplomiral pod mentorskim vodstvom red. prof. Pavla Mihelčiča. Piše predvsem zborovsko in komorno glasbo, ki so jo izvajali predvsem v Sloveniji (Orkester Slovenske filharmonije, Pihalni orkester Akademije za glasbo, APZ Tone Tomšič, komorne skupine, razni slovenski zbori). Veliko tudi prireja in se ukvarja s pedagoškim, zborovodskim in producentnim delom. Živi in ustvarja v Škofji Loki.

TRI PESMI

Poezija Kajetana Koviča me je ob ponovnem branju presunila, ker je še vedno izjemno aktualna, prepričljiva za današnje turbulentne čase in me je navdihnila za uglasbitev. Pesmi so ekstenzialno zelo izrazne in osredotočene na človeka kot bitje spojeno v množici agresivnih, zmanipuliranih ljudi - (Pomlad), na človeka kot bitje, ki se povzdigne oz. se hoče povzdigniti nad ostale in hlepi za »soncem večne slave« - (Carji) ter na človeka, ki ostane zvest sam sebi, samozadosten, neodvisen in v močnem stiku z naravo - (Epilog). Žal so taki posamezniki redki ... Tem izraznim pesmim je najbolj ustrezal ekspresionistični slog s primesjo pozne romantike.

TRI PESMI

Kajetan Kovič

POMLAD

*Od juga se valijo jate ptic.
Pod njimi peni se narasla reka.
Zelene bilke švigajo iz klic
in nove misli stopijo v človeka.*

*Iz hiš vesela množica hrumi,
opita od svobode in toplote.
Visoko nove prapore vihti
in zapisuje nanje stare zmote.*

*Na bledi zrak naslikana pomlad
hlapi kot para nad kozarcem čaja.
Za kratkimi naleti ptičjih jat
surovo leto vrne se in traja.*

CARJI

*Ah, carji so iz mačjega srebra.
Ne veliki in ne mali, ampak lažni.
Prekupci so in delajo se važni
in zvito se polaščajo sveta.
Blešči se njihov mnogooki grad
in v njem so postavljaški gospodarji.
Oblegajo jih paži in bojarji
pohlepna in potuhnjena svojat.*

*Navajeni na hvalo in časti
računajo na sonce večne slave.*

*Za njimi se podirajo države
in v vojskah za nasledstvo teče kri.*

EPILOG

*Navzgor ob reki gre v široki gozd
in še naprej v pokrajine lišajev, k obrežjem
bledih,
nedostopnih krajev, v živali in rastlin
izvirno rast.*

*Gre brez orožja, brez pasti, razvezan
od naporov in imetja,
približan prvi posvetitvi cvetja in hkrati
z doživetimi nočmi.*

*Nikomur več ne par ne gospodar
ves preobražen v dihanje lisice
in onkraj vse lepote in resnice
zdaj v rjasto in zdaj v srebrno stvar.*

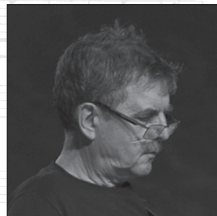
Aleš STRAJNAR (1947)

Skladatelj, kitarist in pedagog Aleš Strajnar je leta 1976 na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani opravil zaključni izpit iz kitare (prof. T. Šegula) in zaključni izpit teoretsko pedagoškega oddelka (prof. B. Habbe). Na Akademiji za glasbo je diplomiral iz kompozicije leta 1986 v razredu prof. D. Škerla.

Med leti 1971 in 1974 je deloval kot samostojni kulturni delavec, nato kot učitelj kitare na Glasbeni šoli Moste, od leta 1992 pa kot profesor solfeggia in jazzovske kitare na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani.

Njegov opus obsega orkestralne skladbe, vokalno glasbo, komorno glasbo in zabavno glasbo.

V njegovih skladbah se pogosto prepletata področji resne in zabavne glasbe, prevladujejo skladbe za kitaro.

SONATA ZA DVE KITARI ŠT. 3

Sonata številka tri za dve kitari je glasba za plesni film, (še) ne posnet, se mi pa med glasbo Sonate ves čas odvija tako »živo« pred očmi. Naslovno vlogo sta prevzela plesalca, potujoča skozi različne pokrajine, ki ju zgodba vseskozi vabi v plesni korak.

Muzika v dialogu dveh kitar teče kot spremljava videa, ki si ga poslušalec predvaja sam. Medtem ko »gleda« filmsko sliko, pa pravzaprav posluša glasbo, ki prihaja z odra. Z drugimi besedami: posluša film.

Znajdemo se v zeleni dolini, glavna akterja hodita mimo naselij, travnikov, potokov, a ko napoči pravi trenutek, ju zasrbijo pete. Takrat začutita, da morata zaplesati. V vsakem od stavkov je tako »skrit« ples. V prvem se pojavi z nastopom druge teme, ki jo kitarista izvajata afettuoso: Bolero. Pokrajina se nato prevesi v ravnino, čas je tu hribe in doline že zravnal. Ob široki, zeleni reki ju vidimo plesati v ritmu valčka. A ko ta izzveni, zapustita romantično okolje, takrat pa jima zopet pod nogami teče le suhoparna, široka, rahlo vzvalovana nižina. Končno prispeta na cilj, kjer se odvija vaška zabava, na njej pa vaščani plešejo polko. Pridružita se jim tudi sama, njun osnovni korak je enostaven, a ples ves čas poln improvizacije. Le tako lahko namreč zadovoljita strahotno slo po plesu, njuni duši sta potešeni, v ritmih sta našla svojo dragoceno skupno strast.

Ljubo RANČIGAJ (1936)

Skladatelj in pianist Ljubo Rančigaj je študiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer je pridobil specialistično diplomu iz klavirja (A. Ravnik) in diplomu iz kompozicije (U. Krek). Kasneje je nadgrajeval svoje znanje komornega pianista na področju samospeva na salzburškem Mozarteumu. Svojo kariero je pričel na Akademiji za glasbo v Ljubljani kot umetniški sodelavec – korepetitor, kot samostojni pedagog pa je napredoval od višjega predavatelja do docenta na oddelku za kompozicijo.

Njegova dela so poleg njega izvajali koncertno in v snemalnicah najvidnejši slovenski in tuji glasbeniki. Med drugim zaslužijo posebno pozornost izvedbi dveh njegovih skladb na Svetovnih glasbenih dnevih (Luksemburg I. 2000, Ljubljana I. 2015) ter Kozinova nagrada (I. 2013) za področje samospeva in klavirske glasbe. Kot komorni pianist je nastopal in snemal v studiih v Sloveniji in tujini, v zadnjem času pa le še kot izvajalec svojih skladb. Njegov skladateljski opus zajema komorna, klavirska, instrumentalna dela, samospeve in simfonična dela. Preizkusil se je tudi na področju scenske in zborovske glasbe.

TRIJE SAMOSPEVI

Ko sem pred leti pesnika Toneta Pavčka prosil za dovoljenje uglasbitve njegove pesmi, mi je na koncu pogovora dejal: »Pozdravite mi Kozjansko!« Pozneje sem ob prebiranju pesmi iz njegovih številnih pesniških zbirk ugotovil, da ima ta naš pesnik prav posebno notranjo afiniteto do slovenske zemlje (na primer v pesmih zbirke Starožitja).

Danes Tone Pavček in Jože Udovič živita med nami le še s svojimi pesniškimi umetninami. Oba sta mi po izrazu in vsebini »pisana na kožo«, zato sem njune verze že drugič uglasbil.

PRED PRIHODOM **Tone Pavček**

*Predaprilska, na pol prebujena trta.
Nežno zeleni nadih v trstiki.*

*Rahla, komaj dahnjena črta
na nedokončani sliki*

*dekleta:
Sinje oči, zibajoči se boki*

in v pričakovanje odprta dlan.

*Nekje daleč, pod nebesnimi oboki leta
murnovsko črn vran.*

HEROIČNA POKRAJINA

Jože Udovič

*Drevesa
se iščejo v burji,
zakleta
v življenje.*

*Vsa moč
jim je planila
v višave.*

*Na hribu
jih gledam,
kako trgajo nebo
na dvoje,
kako grozijo
oblakom.*

USPAVANKA OGLEDALU

Federico García Lorca

prevod: Jože Udovič

*Spi.
Ne boj se pogleda
blodečega.*

*Spi.
Ne metulj
ne beseda
ne bežni žarek,
nič te ne bo
ranilo.*

Spi.

*Táko kot moje srce
si tudi ti,
ogledalo moje.
Vrt, kjer ljubezen
čaka name.
Zaspi brez strahu,
vendar se prebúdi,
ko bo na mojih ustnicah
umiral zadnji poljub.*

Brina ZUPANČIČ (1953)

Brina Zupančič je osnove klavirske igre prejela od Erne Žerjal v Rušah. Leta 1972 je v razredu dr. Romana Klasinca diplomirala iz klavirja in glasbene teorije na Srednji glasbeni in baletni šoli v Mariboru. Z glasbenim študijem je nadaljevala na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer je diplomirala iz klavirja (Dubravka Tomšič Srebotnjak) leta 1976 in iz kompozicije (Marko Mihevc) leta 2003. Do leta 2012 je delovala kot pianistka, korepetitorica in profesorica klavirja, harmonije in kontrapunkta na srednji stopnji umetniških oddelkov I. Gimnazije v Celju in Glasbene šole Celje. Leta 2012 je prejela Gerbičovo priznanje (Zveza slovenskih glasbenih šol), leta 2014 pa Srebrni Celjski grb Mestne občine Celje. Njena dela so izvajali in posneli (RTV Slovenija) priznani slovenski in tuji glasbeniki, zbori in orkestri na domačih in mednarodnih koncertih in festivalih ter na glasbenih tekmovanjih. Njene skladbe so bile natisnjene v Edicijah DSS, otroške pesmice pa v Cicidoju in Cicibanu ter v različnih učbenikih (Mladinska knjiga in DZS).

SPOMIN NA DAVNO POLETJE

Ob povabilu, da napišem skladbo za kitarski duo, mi je spomin segel v najstniška leta, zlato dobo bossa nove.

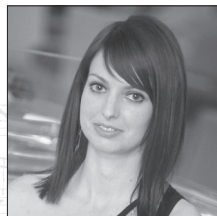
Tako je prvi stavek navdahnjen z bossa novo, drugi pa s flamencom.

Ker gre za nostalgične spomine, je skladba napisana v klasičnih zvrsteh preteklosti, značilnih za kitaro, vendar dopoljenih.

Življenje se sproti spreminja v spomin in tako je nastala tudi pričujoča skladba.

Urška Orešič ŠANTAVEC (1981)

je leta 2005 z odliko diplomirala iz študija kompozicije in glasbene teorije na Akademiji za glasbo v Ljubljani (mentor prof. Pavel Mihelčič), leta 2009 iz klavirja (mentor prof. Andrej Jarc), 2011 pa zaključila še podiplomski magistrski študij iz kompozicije. V času študija kompozicije je bila Zoisova štipendistka; za svoje komorne skladbe, ki jih je predstavila na dveh avtorskih večerih, je leta 2005 prejela študentsko Prešernovo nagrado. Njen skladateljski opus obsega raznovrstna solistična, zborovska, komorna in orkestralna dela klasične zvrsti ter tudi dela za pihalni orkester, big band in druge zasedbe zabavnejših zvrsti. Urška Orešič deluje kot skladateljica, pianistka, korepetitorica in pevka stilno različnih glasbenih zvrsti. Sodeluje s priznanimi slovenskimi glasbeniki, samostojno pa nastopa na različnih koncertih, protokolarnih in drugih prireditvah po državi. Zaposlena je kot profesorica glasbenega stavka, solfeggia in klavirja na 1. gimnaziji v Celju, v študijskem letu 2014-15 pa tudi kot asistentka iz področja glasbene teorije na Pedagoški fakulteti v Mariboru.

SAMOSPEVI POMLADI

Nastali so v pričakovanju pomladi 2016, so karakterno različni, razgibani in lirični, v duhu slovenskosti, cikel govori zaokroženo zgodbo o iskanju ljubezni. Napisani za g. Vidica, ki jim da poseben pečat.

SAMOSPEVI POMLADI

Ivan Minatti

PA BO POMLAD PRIŠLA

Pa bo pomlad prišla
z oblaki šumečimi,
pa bo pomlad prišla
z rožami rdečimi,

*s tistimi rosnimi,
mladimi rožami ...
O, kak se po rožah
toži mi!*

*Pa bodo deklicam
v mraku oči zažarele,
pa se čez nadržja,
majice bele napele,
oj, tiste majice,
z rokavci kratkimi ...
Kdor jih kdaj božal je,
temu pomoči ni!*

*Pa bo srebrni ščip
sameval nad ribniki,*

vali drhteči se lilijam
plaho dobrikali,
jug serenado šumel,
v senci brez sanjala dva,
zvezde visoke bleščale ...
Oj, ne hodite tja!

Jaz pa le pojdem takrat
za oblaki šumečimi,
jaz pa le pojdem takrat
za rožami rdečimi:
morda kdaj najdem cvet,
morda kdaj srečam oči,
tihe, dobre oči,
tihe, dobre oči.

NAIVNA ROMANCA

Za deklico vem, za deklico vem,
mlado kot šipek v cvetu,
kuštravo kot aprilski oblak
v vihravem pomladnem letu.

Plamen v očeh, v nedrih greh,
v vetru šumeče krilo ...
Krilo šumeče in plamen v očeh!
Koga ne bi zmotilo?

Za deklico vem, za deklico vem.
Da ne bi vedel zanjo!
Odkar sem pogledal ji v svetle oči,
dan in noč mislim nanjo.

Pa ne mara za mé, pa ne mara za mé
deklica sinjeoka:
tako sva vsaksebi kot sivo morje
in brezdanjost nebesnega loka.

A sivo morje ne požene nikdar
valov do neba visokega,
in svetlo nebo ne skloni se,
ne skloni do morja širokega.

MAKOV CVET

Dal sem ji makov cvet,
dala mi je poljub –
zmeden, vihrav poljub
in je zbežala spet.

Sonce zakril je oblak,
veter je v žitu zavel.
Jaz sem za njo strmел,
božal rdeči mak.

KOT SRNICA JE:

plaha in radovedna.
Še ves čist
se ji smehlja svet
v velikih, začudenih očeh:
belina cest,
ki drži kdove kam,
let oblakov v modrini,
samotnih ur sijaj.
Daljave v njej
zvene in vabijo.

(Kako sladko boli telo
pod prsti zahtevajočih glasov.)
Vem: zdaj zdaj se bo
z negotovo stopinjo,
s sijočimi očmi
prestopila,
odšla srnica ...
Ne bo se ozrla.

TVOJA ROŽA

Nocoj mi tiha sreča srce boža.
Večer je. Glas harmonike otožnost dram.
Še vrisk. V zavesi veter. Čisto čisto sami
smo jaz, spomin in tvoja drobna roža.

Počakam še, da noč zapahne duri
in ob vogalih z zvezdami prižge svetilke.
Potem ustavi bom tiktakanje budilke,
da bom res sam s teboj v tej lepi uri.

*Prislanjal drobno rožo bom na lice
- morda na njej poljub tvoj zame trepeta -*

*in dolgo v noč poljubljal lističe cvetice,
ki je iz dragih, plahih rok prišla.*

Nejc KUCHAR (1987)

Kitarist in skladatelj Nejc Kuhar, rojen leta 1987, je končal magistrski študij kompozicije na Dunaju pri prof. Reinerju Bischofu ter magistrski študij kitare na Dunaju pri priznanem kitaristu in pedagogu Alvaru Pierriju, oboje z odliko. Od leta 2013 poučuje kitaro na Frankfurt glasbeni šoli, od leta 2016 pa na Dunajski akademiji za glasbo (Wiener Musikakademie).

Od leta 2008 je štipendist Ministrstva za kulturo Republike Slovenije, od leta 2011 pa varovanec Gallusove fundacije. Kot kitarist ter skladatelj posega po najvišjih nagradah na mednarodnih kitarskih in kompozicijskih tekmovanjih.

Leta 2011 je z Makom Grgičem izdal svojo prvo avtorsko zgoščenko pri Založbi kaset in plošč RTV Slovenija, kjer so vključeni priznani mladi slovenski talenti. Od leta 2009 njegove skladbe izdaja znana kanadska založba Les Productions d'OZ, pa tudi italijanska Berben. Njegove skladbe so doživele izvedbe v dvoranah, kot so Washington National Gallery of Art, Musikverein in Konzerthaus na Dunaju, Rachmaninov Hall na Moscow Tchaikovsky Konservatoriju, Slovenska Filharmonija, Cankarjev Dom ... Kot solist ter komorni glasbenik redno koncertira v Sloveniji in tujini, prav tako je reden gost mednarodnih kitarskih festivalov, kot solist, predavatelj ali kot član žirij. Poseben čar njegovih koncertov so tudi njegove izvedbe lastnih skladb. www.nejckuhar.com

TWO ACES

Skladba Two Aces je napisana v meni zelo ljubi formi: prvi stavek počasen, drugi pa hiter. Če bi vzeli formo Sonate ali Suite, bi prvi stavek služil kot nekakšen Adagio, počasen stavek, drugi pa kot zadnji, Finale stavek. Morda se kdo sprašuje, kje sta ostala dva asa? Mogoče še jaz ne vem! :)

Blaženka ARNIČ LEMEŽ (1947)

je skladateljica instrumentalnih in vokalnih, orkestrskih, solističnih in komornih del. Študij klavirja je leta 1976 končala na Glasbeni akademiji v Zagrebu. Med leti 1976 in 1979 se je izpopolnjevala v Odesi in Leningradu. Iz kompozicije je leta 1990 diplomirala na Dunajski visoki šoli za glasbo. Deluje kot profesorica klavirja in kompozicije na Vienna Konservatorium na Dunaju in je članica Društva klavirskih pedagogov Slovenije. Blaženka Arnič Lemež je leta 1998 ustanovila Fundacijo Blaža Arnič, ki gmotno in strokovno podpira glasbeno nadarjene otroke s podeželja pri njihovem študiju.

DVE PESMI

Vladimir Kos mi je s posvetilom in z lastnoročnim podpisom podaril svojo zbirko pesmi »O nebesih pel bom«. Bilo je v času njegovega avtorskega večera in ob predstavitvi njegovih pesmi v Korotanu, slovenskem kulturnem centru na Dunaju. Verjetno ni pomislil, da bom prav jaz hotela pesmi slišati še drugače ... Razume se, da v notnem zapisu in z upanjem, da bosta ti dve izbrani pesmi, z mojim glasbenim navdihom kot »del božje zamisli«, ugajali tudi njemu ...

TOKIJSKI ODLOMEK

Vladimir Kos

Haló, Nebesa!

*Smem o vas spet peti? Pri vas je lepše
kakor tu
pri nas,
čeprav je stvarstvo božje čudovito.
In veste,
da z resničnostjo podob
ustvarja tipkopis nebeških slutenj?*

*Gotovo vam je znano
o poetih,
ki vemo jim srcé je
skoraj vid,
da v njem
s pihalnim orkestrom, bobnov,
strun srcá*

*o minljivosti pojo,
ki se svetlika
v naše temne čase.*

*Vabilno zastor v oknu se nebeškem
premakne malce, čisto rahlo,
vstran.*

*In zdi se mi, da eden Angelov,
ki nima naročila v tem trenutku,
smehljuje hoče pesem slišati.*

*Razume jo,
Slovenščine je večč;
saj tudi ona božja je zamisel
za ustvarjalnega duhá peruti.*

*Pri vas potresov ni, moj tlak se maje.
Kdaj drugič!
Glej zanič je telefon.*

Lej – bretonska lirična pesnitev LAID, najprej peta ob harfi, od 13.stoletja najprej lirična pesnitev

Ohòri – ribnik, ki je nekoč obdajal grad v Fukuóki, središču nekdanjega otoka Kjùšù

LEI OB HARFI RIBNIKA

Vladimir Kos

*Priznam, da s ptički
zgodaj zjutraj pojem
- posebno s kosi veže me ime -,
a pojem le v jeziku,*

*ki opoj je skritih misli,
shranjenih v besedah.*

*Čez ribnik Ohòri plava zarja,
s poljubom vname ustnice nebes,
potem
nasipa osameli bor,*

potem
s perutmi se dotakne mesta.

In preden vrne se
v Deželo sonca,
si v ribniku umije z lica
prah.

Čez svod se sonca zlat zamaje zvon,
nasipa bolnico objame rahlo.

A v nekaj oknih še brli svetilka
in tu in tam nastaja
zadnji dan.

Ker več ne bo utripa v mestu žil
ne valovanj na kliničnem ekranu.

Rokò bi stisnil rad
odhajajočim,
povedal,

če me še razumejo;
v svetlobo stopajo,
ne v mrtvo noč.

Ni krst ne žar
pri našem ljubem Bogu.

Ah, najbrž bi me sploh ne razumeli!
Ves svet jih skušal je prepričati,
da se naš ljubi Bog ni
razodel
in da ni duša zmožna
večno biti.

Le vrbe prav jesensko trepetajo
in račke iščejo dobrot vodé;
golobom bolj ugaja pesknat kraj,
ob slaščičarni
psiček v čolnu drema.

Rokò bi stisnil rad
odhajajočim,
„Na svidenje!“ bi rad zašepetal.
Saj spet se bomo videli
nekoč,
in zemskim zmotam se srčno
smejali ...

Glej, v nekaj oknih uveni
svetilka.

Spoštljivo sonce se drži zidu,
kot, da ne čaka ga še
tisoč milj,
kot, da mu listopad je
važno jutro.

Z ropotom zgodnji avion
odhaja.

V drevesih završi,
in vetra dih ustavi me,
da se ozrem nazaj,
na klopi sredi jelk
sede spomini.

KONCERT SO OMOGOČILI

Ministrstvo za kulturo RS,

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Mestna občina Ljubljana

Mestna občina
Ljubljana

Mestna občina Novo mesto

Mestna občina Novo mesto

NAPOVEDUJEMO

DSS 70
Društvo slovenskih skladateljev
Society of Slovene Composers
LET

DANZA Allegro (JUBILEJNI KONCERT OB 70. OBLETNICI DSS

Komorni godalni orkester Slovenske filharmonije

solista:

Matej ŠARC – oboa

Primož FLEISCHMAN – saksofon

PROGRAM

Primož Ramovš, Pavel Šivic, Samo Vremšak,
Uroš Krek, Alojz Srebotnjak, Pavle Merku,
Janez Gregorc, Jože Privšek

Četrtek, 23. junija 2016, ob 19.30

Križanke, Viteška dvorana

Vljudno vabljeni!

 DSS **70**
Društvo slovenskih skladateljev **LET**
Society of Slovene Composers

INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev
Trg francoske revolucije 6
1000 Ljubljana
01/241 56 60
info@dss.si
www.dss.si

